

2020-05-26

Justitiedepartementet
EU-enheten

EU-nämnden
Riksdagen

Kopia: Justitieutskottet
Kopia: Socialförsäkringsutskottet
Kopia: Civilutskottet
Kopia: Konstitutionsutskottet

Kommenterad dagordning för det *informella videoministermötet för justitie- och inrikesministrar* den 4–5 juni 2020.

Nedan kommenterad dagordning baseras på en preliminär dagordning som presenterats inför det informella videoministermötet för justitie- och inrikesministrar den 4–5 juni 2020.

RÄTTSLIGA FRÅGOR

1. Förordningen om överlåtelse av fordringar (Sr Johansson)

Avsikten med behandlingen i rådet

Riktlinjedebatt om preliminärt följande tre frågor: (i) förslagets icke-retroaktiva effekt, (ii) novation samt (iii) förslagets universella tillämpning.

Dokument: 5285/2020 (bifogas)

Tidigare dokument:

Faktapromemoria 2017/18:FPM65,
Kommissionens förslag KOM (2018) 96,
14498/18 JUSTCIV 285 ECOFIN 1088 EJUSTICE 156 COMPET 798 CODEC 2058
IA 385,
9562/19 JUSTCIV 127 ECOFIN 512 EJUSTICE 83 COMPET 423 CODEC 1129 IA
162, samt
6664/20 ECOFIN 172 EF 37 JAI 234

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: den 30 november 2018 samt den 29 maj 2019. En annotering gavs in till EU-nämnden inför Ekofin-rådets möte den 17 mars i år.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: Information till civilutskottet den 13 november 2018. Överläggning med civilutskottet den 26 februari 2019.

Bakgrund

Kommissionen presenterade den 12 mars 2018 förslaget till förordning om tillämplig lag för rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar. Förslaget är en del av kommissionens handlingsplan för en kapitalmarknadsunion och syftar till att skapa en klarhet och förutsägbarhet i frågan om vem som äger en fordran efter en gränsöverskridande transaktion. För en närmare redovisning av förslaget hänvisas till faktagpromemorian 2017/18: FPM65.

Europaparlamentet antog den 13 februari 2019 sin ståndpunkt i första behandlingen. Det är utskottet för rättsliga frågor (JURI) som har ansvaret för behandlingen. Förhandlingar pågår i rådsarbetsgruppen för civilrättsliga frågor.

1. Förslagets icke-retroaktivitet:

Den första frågan går ut på att ministrarna inbjuds att ge sin syn på att förordningen inte ska ha retroaktiv effekt.

Kommissionens förslag innebär en retroaktiv tillämpning. Innebörden är att den lag som utpekas som tillämplig enligt förordningen avgör en prioritetskonflikt mellan alla som gör anspråk på att ha förvärvat sakrättsligt skydd till fordran (dvs. äganderätten till fordran) både före och efter förordningens ikraftträdande.

Många medlemsstater har fört fram att en sådan retroaktiv tillämpning av förordningen skulle stå i strid mot principen om skydd för rättigheter som förvärvats på ett legitimt sätt och även mot principen om rättssäkerhet.

2. Novation:

Den andra frågan är om novation. Mycket förenklat innebär novation normalt att i stället för att överlåta ett avtal skapas ett nytt avtal med motsvarande innehåll. Med beaktande av att ytterligare arbete i denna fråga är nödvändig på teknisk nivå inbjuds ministrarna att uttrycka sina eventuella preliminära åsikter om förordningen ska innehålla bestämmelser om prioritetskonflikter som involverar novation.

Flera medlemsstater har uttryckt uppfattningen att novation inte ska omfattas av förordningen. Enligt ett skäl i förordningen omfattas inte novation. Det finns dock några artiklar i förslaget som ändå relaterar till novation. Det har därför uppstått tvivel om novation omfattas av förslaget eller inte.

Den typ av novation som några av artiklarna i förordningen relaterar till innebär att ett avtal överlåts till en förvärvare som inte bara övertar överlåtarens rättigheter (t.ex. fordringar) utan även dennes skyldigheter. I en sådan novation ligger också att det gamla avtalet ersätts med ett nytt.

För att undvika missförstånd eller inblandning i regelverk som styr finansiella marknadsstrukturer anser ordförande att det bör övervägas om regler rörande prioritetskonflikter som involverar novation ska undantas från förordningen.

3. Förslagets universella tillämpning

Den tredje frågan innebär att ministrarna inbjuds att ge sin syn på att principen om universell tillämpning ska upprätthållas i förordningen.

Den nationella lag som anvisas som tillämplig lag i förordningen för att avgöra vem som har äganderätten till en fordran kan vara lagen i en medlemsstat eller lagen i ett tredjeland. Motsvarande artiklar om en sådan s.k. universell tillämpning finns i Rom I- och II förordningarna samt i andra EU-förordningar som innehåller regler om tillämplig lag, t.ex. EU:s arvsförordning.

Svensk ståndpunkt

Sverige kan stödja dels att en retroaktiv tillämpning av förordningen ska exkluderas dels att principen om universell tillämpning ska upprätthållas. När det gäller frågan om novation är Sveriges uppfattning att alla aspekter av novation ska undantas från förordningens tillämpningsområde.

2. Konsekvenser av utbrottet av Covid-19 på det rättsliga området (Sr Johansson)

Avsikten med behandlingen i rådet:
Lägesrapport

Dokument: 4899/2020 (bifogas)

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden samt tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: en skriftlig rapport från videokonferensmötet mellan EU:s justitieministrar som ägde rum den 6 april 2020 har överlämnats till riksdagen. Information om konferensen har även lämnats till justitieutskottet (16 april).

Bakgrund

Den 6 april 2020 stod det kroatiska ordförandeskapet värd för ett videokonferensmöte för att behandla Covid-19 utbrottets konsekvenser inom det rättsliga området. Man ville få en överblick över situationen. Ordförandeskapet har aviserat att man vid det kommande mötet vill följa upp diskussionen som ägde rum den 6 april.

Vid mötet den 6 april fokuserade man på informations- och erfarenhetsutbyte. Medlemsstaterna redogjorde för nationella åtgärder. Det handlade bland annat om hur man under rådande situation arbetar inom domstolsväsendet och inom kriminalvården,

men också om hur det gränsöverskridande rättsliga samarbetet fungerar. Sverige och en majoritet av medlemsstaterna betonade vikten av att rättsstatens principer respekteras. Åtgärder som vidtas på grund av pandemin får inte inskränka dessa principer eller grundläggande rättigheter som till exempel yttrandefrihet och pressfrihet. I övrigt såg man behov av att utbyta information även framöver, men att det gärna får ske på expertnivå. Man skulle då kunna fokusera på operativa utmaningar, bland annat gällande våld i hemmet samt rättsligt samarbete.

3. Digital Rättvisa: elektroniska bevis (*Sr Damberg*)

a) Förhandlingar om ett avtal mellan EU och USA om gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis

Avsikten med behandlingen i rådet
Lägesrapport

Dokument: Det har ännu presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: 9114/19, 9116/19, 6569/19, 6102/2019, 6102/2019 ADD 1, 9418/2018 och Fakta-PM (2017/18:FPM88).

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: 1 juni 2018, 5 oktober 2018, 30 november 2018, 1 mars 2019, 29 maj 2019, 4 oktober 2019, 29 november 2019 och 6 mars 2020.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: information till justitieutskottet den 31 maj 2018, 4 oktober 2018, 29 november 2018, 28 februari 2019, 28 maj 2019, 3 oktober 2019, 28 november 2019 och 5 mars 2020.

Bakgrund

Rådet beslutade om allmän inriktning avseende kommissionens förslag till en förordning om e-bevisning respektive ett direktiv om juridiska representanter i december 2018 respektive mars 2019. Treparsamtalen med Europaparlamentet kan förhoppningsvis inledas under året.

En fråga som aktualiserades under förhandlingarna av förordningen är hur man ska hantera de motstridiga skyldigheter som kan uppstå för vissa tjänsteleverantörer med hänsyn till att de kan vara underkastade såväl EU-rätten som tredjelands lag, främst amerikansk sådan. En tjänsteleverantör som är etablerad i exempelvis USA, men erbjuder sina tjänster inom unionen, och som mottar en begäran om utlämnande av uppgifter enligt förslaget till förordning kan vara förhindrad att lämna ut dessa med hänsyn till amerikansk lagstiftning. Vidare har USA antagit en lag (den s.k. US Cloud Act) som innebär att amerikanska tjänsteleverantörer i regel ska vara skyldiga att följa en begäran från amerikanska myndigheter att lämna ut uppgifter, oavsett var sådana uppgifter finns

lagrade. Detta kan komma i konflikt med europeiska regler om bland annat dataskydd. Samtidigt ger den amerikanska lagen möjligheter att ingå bilaterala avtal med andra stater om bland annat under vilka förutsättningar myndigheter i andra stater får begära ut elektronisk bevisning direkt från företag i USA. Den amerikanska lagstiftningen kan således påverka möjligheterna att få tillgång till elektronisk bevisning för de brottsbekämpande myndigheterna i EU.

Mot den bakgrunden beslutade medlemsstaterna vid RIF-rådet den 6 juni 2019 att ge kommissionen i uppgift att förhandla fram ett EU-gemensamt avtal med USA på detta område. Enligt mandatet ska de övergripande målen med förhandlingarna med USA vara att säkerställa att den slutliga utformningen av avtalet tar itu med de lagkonflikter som kan uppstå, att skyddet för bland annat grundläggande fri- och rättigheter och dataskydd upprätthålls samt att avtalet återspeglar och är förenligt med den slutliga utformningen av e-bevisningslagstiftningen inom EU.

Förhandlingarna mellan EU och USA befinner sig fortfarande i ett tidigt stadium och några konkreta resultat från förhandlingarna finns således ännu inte att rapportera. Enligt det förhandlingsmandat medlemsstaterna gett till kommissionen ska förhandlingarna föras i nära samråd med medlemsstaterna genom bland annat möten och återrapportering.

b) Förhandlingar om ett andra tilläggsprotokoll till konventionen om IT-brottslighet

Avsikten med behandlingen i rådet
Lägesrapport

Dokument: Det har ännu presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: 9114/19, 9116/19, 6569/19, 6102/2019, 6102/2019 ADD 1, 9418/2018 och Fakta-PM (2017/18:FPM88).

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: 1 juni 2018, 5 oktober 2018, 30 november 2018, 1 mars 2019, 29 maj 2019, 4 oktober 2019, 29 november 2019 och 6 mars 2020.

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: information till justitieutskottet den 31 maj 2018, 4 oktober 2018, 29 november 2018, 28 februari 2019, 28 maj 2019, 3 oktober 2019, 28 november 2019 och 5 mars 2020.

Bakgrund

Rådet beslutade om allmän inriktning avseende kommissionens förslag till en förordning om e-bevisning respektive ett direktiv om juridiska representanter i december 2018 respektive mars 2019. Treparsamtalen med Europaparlamentet kan förhoppningsvis inledas under året.

Parallellt med förhandlingar om tillgång till e-bevisning inom EU pågår sedan ett par år tillbaka ett arbete inom Europarådet med att ta fram ett andra tilläggsprotokoll till den s.k. Budapestkonventionen (Europarådets konvention om it-brottslighet), där bland annat ungefär samma frågor är tänkta att regleras som i EU-förordningen. Eftersom Sverige ännu inte har tillträtt konventionen (eller det första tilläggsprotokollet) får vi enbart delta i förhandlingarna som observatörer.

Vid RIF-rådet den 6 juni 2019 beslutade medlemsstaterna att ge kommissionen ett mandat att förhandla på EU:s vägnar i Europarådets förhandlingar beträffande det andra tilläggsprotokollet. Enligt mandatet är det övergripande målet för förhandlingsarbetet att säkerställa att tilläggsprotokollet stämmer överens med EU-lagstiftningen särskilt vad gäller utredningsbefogenheter som beviljas parter utanför EU, säkerställa respekten för bland annat grundläggande fri- och rättigheter, samt vara förenligt med förslaget till förordning om e-bevisning i dess slutliga antagna form. Det anges särskilt att EU inte bör motsätta sig att det i det andra tilläggsprotokollet införs ytterligare skyddsåtgärder och skäl för avslag än i förslaget till förordning om e-bevisning.

EU är inte part till konventionen och har precis som Sverige endast observatörsstatus och saknar rösträtt. De enskilda medlemsstaterna kommer därför att behöva ratificera tilläggsprotokollet för att bli bundna av det.

Ett relativt aktivt förhandlingsarbete pågår just nu av det andra tilläggsprotokollet inom Europarådet, även om den pågående pandemin har medfört vissa begränsningar av arbetet. Förhandlingarna av det andra tilläggsprotokollet är planerade att pågå fram till slutet av 2020.

4. Utlämning av EU-medborgare till tredjeländer (*Sr Damberg*)

Avsikten med behandlingen i rådet

Diskussion

Dokument: 5231/20 (bifogas)

Tidigare dokument: 6274/20

Bakgrund

Många EU-medlemsstater har nationell lagstiftning som förbjuder utlämning av egna medborgare till tredje land. Detta bygger på en gammal princip om att det land som inte utlämnar egna medborgare själv ska ta hand om lagföringen. Motsvarande förbud finns normalt inte för att utlämna andra EU-medborgare till tredje land. Mellan EU:s medlemsstater har utlämningsförfarandet ersatts av regelverket om en europeisk arresteringsorder. EU:s medlemsstater kan inte vägra att överlämna egna medborgare till en annan EU-medlemsstat.

Frågan hur en EU-medlemsstat ska förhålla sig till en utlämningsframställan från tredje land avseende en medborgare i en annan EU-medlemsstat har prövats av EU-domstolen. Det domstolen sagt är bland annat att medborgarskapsstaten ska få möjlighet att utfärda en europeisk arresteringsorder i syfte att själv kunna lagföra sin medborgare, innan utlämning till tredje land kan ske. Ibland saknar dock medborgarskapsstaten denna möjlighet, till exempel om det brott som framställan om utlämning avser inte är kriminaliserat.

Anledningen till att frågan lyftes inför RIF-rådet i mars är att det framkommit exempel där framställningar från tredjeland om utlämning av EU-medborgare missbrukats och använts för att lagföra politiska brott. Syftet var att i samband med rådets möte ge ett mandat för fortsatta diskussioner på teknisk nivå. Dagordningspunkten ströks dock från mötet och medlemsländerna lämnade i stället skriftliga kommentarer.

Sverige har redovisat sina erfarenheter på detta område skriftligen i enlighet med nedan angivna ståndpunkt.

Ordförandeskapet har presenterat ett dokument inför mötet den 4–5 juni, som sammanfattar de synpunkter som medlemsstaterna lämnat skriftligen. De flesta medlemsstater har liten eller ingen erfarenhet av denna typ av missbruk men tycks på det stora hela dela Sveriges uppfattning om denna fråga.

Ordförandeskapet efterlyser i dokumentet medlemsstaternas uppfattning kring om ytterligare åtgärder behövs på EU-nivå för att reglera eller klargöra situationen. Ordförandeskapet efterlyser också medlemsstaternas godkännande till att bjuda in Europeiska rättsliga nätverket och Eurojust att analysera hur medlemsstaternas hantering av dessa situationer sker i praktiken för att kunna ta ställning till behovet av att Kommissionen tar fram ytterligare riktlinjer på detta område.

Svensk ståndpunkt

Sverige delar andra medlemsstaters oro över missbruk av utlämningsförfarandet men vill också framhålla att internationella åtaganden måste respekteras.

Sverige ser ett behov av att information om misstankar om missbruk kan delas mellan medlemsstaterna så att en felaktig begäran kan avslås.

Sverige bedömer att denna fråga bör hanteras enhetligt inom EU och situationen bör klargöras genom fortsatta diskussioner på teknisk nivå.

Eurojust/Europeiska rättsliga nätverkets bistånd i dessa diskussioner kan välkomnas.

5. Övriga frågor (*Sr Johansson*)

a) Aktuella lagstiftningsförslag

= *Information från ordförandeskapet*

Avsikten med behandlingen i rådet

Information från ordförandeskapet

b) Videoministermöte för rättsliga och inrikes frågor mellan EU-USA

= *information från ordförandeskapet*

Avsikten med behandlingen i rådet

Information från ordförandeskapet om videoministermötet mellan EU och USA om rättsliga och inrikes frågor.

c) Det kommande ordförandeskapets arbetsprogram

= *Föredragning av den tyska delegationen*

Avsikten med behandling i rådet

Det inkommande ordförandeskapet Tyskland kommer att presentera sitt arbetsprogram för perioden juli 2020 till december 2020.

o
o o

Frågor som ministrarna kommer att bli informerade om skriftligen inför det informella videoministermötet den 4–5 juni 2020. Ingen diskussion planeras vid mötet.

1. Inrättande av den Europeiska åklagarmyndigheten (EPPO) (*Sr Damberg*)

Avsikten med behandlingen i rådet

Skriftlig information

Dokument:

Inget dokument har presenterats ännu.

Tidigare dokument:

- KOM (2013) 534 Förslag till förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten
- Faktapromemoria 2013/14:FPM10.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden:

4 oktober 2013, 28 februari 2014, 28 maj 2014, 3 oktober 2014, 6 mars 2015, 12 juni 2015, 2 oktober 2015, 27 november 2015, 4 mars 2016, 3 juni 2016, 7 oktober 2016, 8 mars 2017, 2 juni 2017, 6 oktober 2017, 2 mars 2018, 1 juni 2018, 5 oktober 2018, 30 november 2018, 1 mars 2019, 29 maj 2019, 4 oktober 2019, 29 november 2019 och 6 mars 2020.

Tidigare behandlad vid överläggning med, eller information till, riksdagsutskott:

14 februari 2013 (info. JuU), 3 oktober 2013 (info. JuU), 27 februari 2014 (info. JuU), 25 mars 2014 (överläggning JuU), 25 maj 2014 (info. JuU), oktober 2014 (skriftlig info. JuU), 12 februari 2015 (info. JuU), 7 maj 2015 (överläggning JuU), 9 juni 2015 (info. KU), 11 juni 2015 (info. JuU), 1 oktober 2015 (info. JuU), 26 november 2015 (info. JuU), 2 februari 2016 (info. JuU), 3 mars 2016 (info. JuU), 4 oktober 2016 (info. JuU), 10 november 2016 (överläggning JuU), 1 juni 2017 (info. JuU), 3 oktober 2017 (info. JuU), 1 mars 2018 (info. JuU), 31 maj 2018 (info. JuU), 4 oktober 2018 (info. JuU), 29 november 2018 (info. JuU), 28 februari 2019 (info. JuU), 28 maj 2019 (info. JuU), 3 oktober 2019 (info. JuU), 28 november 2019 (info. JuU), 17 december 2019 (överläggning JuU) och 5 mars 2020 (info. JuU).

Bakgrund

Förordningen om inrättandet av Eppo antogs vid RIF-rådet i oktober 2017. Med undantag för de medlemsstater som valt att på olika sätt stå utanför det straffrättsliga samarbetet – dvs. Danmark och Irland – har i dagsläget samtliga medlemsstater förutom Ungern, Polen och Sverige anslutit sig till Eppo. Medlemsstater som väljer att stå utanför Eppo-samarbetet kan ansluta sig i efterhand. Såsom ej deltagande har Sverige inte rösträtt i frågor om inrättandet av Eppo.

Kommissionens avsikt är att Eppo ska vara operativ i november 2020. Ett antal juridiska och organisatoriska åtgärder behöver vidtas för att uppnå detta, exempelvis nominering av de europeiska åklagarna, framtagandet av ett ärendehanteringssystem och ombyggnationen av den byggnad där Eppo ska ha sitt säte. Arbetet med detta fortgår alltjämt. Inrättandet av Eppo har dock gått långsammare än planerat och vissa medlemsstater uttrycker oro för tidplanen. Den europeiska chefsåklagaren Laura Codruța Kövesi utsågs i oktober 2019. Eppo har fått ytterligare 3,3 miljoner Euro i budget för år 2020, vilket bland annat möjliggör en snabbare rekrytering av personal. Budgeten för 2021 följer den normala budgetprocessen. Tillsammans med expertgruppen har kommissionen tagit fram ett utkast till delegerad akt gällande Eppos personuppgiftshantering. Arbeta pågår också med att utse en ny tf. administrativ direktör.

Regeringen står bakom ett svenskt deltagande i Eppo, vilket statsministern också framförde till riksdagen i EU-deklarationen den 13 november 2019. Den 14 november 2019 beslutade regeringen att tillsätta en utredning som ska analysera behovet av och

föreslå de författningsändringar och andra åtgärder som behövs för ett svenskt deltagande i Eppo. Uppdraget ska redovisas senast den 14 december 2020. Regeringen arbetar alltså med att se över de nationella förutsättningarna för att Sverige ska kunna ansluta sig till Eppo och avser att söka riksdagens stöd när regeringen har ett förslag i form av en proposition.

Efter överläggning i justitieutskottet den 17 december 2019 finns följande ståndpunkt: Sverige bör medverka till att beivra brott mot EU:s finansiella intressen, inklusive bedrägerier, penningtvätt, korruption och mutbrott som träffar EU:s budget. Regeringen vill därför inleda samtal med kommissionen, med ambitionen om ett framtida svenskt deltagande i Eppo.

Regeringskansliet har under våren 2020 haft ett flertal kontakter med representanter på kommissionen om det pågående arbetet.

INRIKES FRÅGOR

1. Covid-19: Gränskontroller vid inre gräns och fri rörlighet av personer (Sr Damberg)

Avsikten med behandlingen i rådet
Diskussion

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument inför rådsmötet.

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: -

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: -

Bakgrund

Sedan utbrottet av Covid-19 har EU:s medlemsstater och EU-kommissionen vidtagit en rad åtgärder. Den 16 mars 2020 presenterade kommissionen meddelandet om tillfälliga inreserestriktioner för icke-nödvändiga resor till EU (COM(2020) 115 final). Sverige implementerade inreserestriktionerna redan dagen efter.

Samma dag som kommissionen presenterade inreserestriktionerna antog kommissionen även riktlinjer för åtgärder vid inre gräns i syfte att skydda folkhälsan och säkerställa tillgången av varor och nödvändiga tjänster (C(2020) 1753 final). Riktlinjerna handlade i korthet om att säkerställa nödvändiga transporter och tillgången på nödvändig materiel samtidigt som man minimerade negativa effekter på den inre marknaden. Som en följd av restriktionerna vid inre gräns som medlemsstaterna infört så presenterade kommissionen den 23 mars 2020 också praktiska riktlinjer för att säkerställa flödet av varor genom EU via ”gröna filer” (C(2020) 1897 final).

Den 15 april 2020 presenterade Europeiska rådets ordförande och kommissionens ordförande en gemensam färdplan i riktning mot att lätta på åtgärderna mot covid-19. Färdplanen innehåller ett antal kriterier, principer och rekommendationer som kan vägleda medlemsstaterna vid lättandet av restriktioner i syfte att underlätta koordinering mellan medlemsstaterna, samtidigt som den betonar att medlemsstaternas olika särdrag ska respekteras.

Färdplanen innehåller rekommendationer som kan vägleda lyftande av restriktionerna vid inre och yttre gräns. Vid inre gräns handlar det om att ha nära kontakt med grannländer och att restriktioner dras tillbaka först vid områden med liten risk för virus spridning. Restriktioner vid yttre gräns föreslås istället dras tillbaka först i ett andra steg och med beaktande av virus spridningen utanför EU.

Den 13 maj presenterade sedan kommissionen ett paket med mer detaljerade riktlinjer och kriterier för att närmare bistå medlemsstaterna på områdena transport, gräns och turism (C(2020) 3250 final).

På gränsområdet beskrivs en koordinerad ansats, där restriktioner vid inre gräns lyfts gradvis i två faser. Först ett partiellt lyftande av restriktioner vid inre gräns för vissa områden eller regioner och därefter avskaffande av restriktioner vid inre gräns, när läget så tillåter. Tre kriterier tas i beaktande; den epidemiologiska situationen, möjligheterna att vidta begränsande åtgärder som fysisk distansering samt ekonomiska och sociala faktorer. När en medlemsstat väljer att börja tillåta resor in på territoriet igen ska den göra det på ett icke diskriminerande sätt. Resor från alla regioner eller länder i EU med likartat epidemiologisk situation ska då tillåtas att resa in på territoriet och det ska gälla alla EU-medborgare och alla personer som är bosatta i dessa regioner eller medlemsstater oavsett medborgarskap.

Under våren har kommissionen hållit i veckovisa videomöten på ministernivå (dock representeras medlemsstaterna oftast av tjänstemän på hög nivå) för att samordna medlemsstaterna. Mötena led av kommissionär Ylva Johansson. Mötena syftar till att informera varandra om vidtagna åtgärder, och att identifiera gemensamma problem och exempel på goda arbetsmetoder. Inga beslut fattas under mötena.

Svensk ståndpunkt

Sverige välkomnar en koordinerad ansats på EU-nivå. Det är viktigt att beslut om öppnande av gränser sker på ett icke-diskriminerande sätt.

2. Övriga frågor (Sr Damberg)

a) Aktuella lagstiftningsförslag

= *Information från ordförandeskapet*

Avsikten med behandlingen i rådet

Information från ordförandeskapet

b) Videoministermöte för rättsliga och inrikes frågor mellan EU-USA*= Information från ordförandeskapet**Avsikten med behandlingen i rådet*

Information från ordförandeskapet om videoministermötet mellan EU och USA om rättsliga och inrikes frågor.

c) Det kommande ordförandeskapets arbetsprogram*= Föredragning av den tyska delegationen**Avsikten med behandling i rådet*

Det inkommande ordförandeskapet Tyskland kommer att presentera sitt arbetsprogram för perioden juli 2020 till december 2020.

o
o o

Frågor som ministrarna kommer att bli informerade om skriftligen inför det informella videoministermötet den 4–5 juni 2020. Ingen diskussion planeras vid mötet.

1. Genomförande av interoperabilitetsförordningarna (Sr Damberg)*Avsikten med behandlingen i rådet*

Skriftlig information

Dokument: Det har ännu inte presenterats något dokument för behandlingen i rådet.

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: den 4 oktober 2019 och den 29 november 2019

Tidigare behandlad vid överläggning med eller information till riksdagsutskott: den 3 oktober 2019 och den 28 november 2019 - information till justitieutskottet

Bakgrund

Interoperabilitetsförordningarna trädde i kraft den 19 juni 2019 och genomförandet sträcker sig till utgången av år 2023. Det centrala genomförandet av de tekniska lösningarna har uppdragits åt EU-Lisa. På nationell nivå har Polismyndigheten fått i uppdrag av regeringen att leda samordningen mellan berörda myndigheter. Den övergripande uppföljningen på EU-nivå sköts av kommissionen. Nästa uppföljningsmöte äger rum den 27 maj.